

עין משפט
גר מצוה

רבינו חננאל

דנא אית ליה דר' אחא ברבי
נפשות גמי נשכחת לה.
אממע הדא דר' אחא אית ליה
אומדנא בבין נפשות וימיה דכפ'
אחא דיוי ממונות (סנהדרין דף לו.) גמי
כיד מתיימן על דיוי נפשות שמה
תתאמרו מאומדן רחמיס ודיק גמ'
(סנהד.) הא בדיוי ממונות (א) אמרין
(ב) כחא כר אחא כו' משמע דלא איירי
כדי אחא בדיוי נפשות וי' דודאי
מתיקרא דס"ד כר' אחא ממוקס כרבנן
ע"כ מוקי לה כר' אחא וזית
לנומיר דלא איירי חלא בדיוי ממונות
דוקא ולא בדיוי נפשות כי היכי
דממוקס ממני' רומייה אבל לפי
המסקנא דמוקי לה כרבנן מ"ל דר'
אחא אית ליה אומדנא דאפי' בדיוי
נפשות אבל עוד מימיה דמשמע שמוס
דאית ליה בדיוי ממונות אית ליה גמי
בדיוי נפשות וא"כ אפי' לית ליה דר'
אחא נשכחת לה אומדנא בדיוי
נפשות אבל כמו שעתה ל' נשיה
על ראשו ונקב קרוס של מוח דאפי'
רבנן מרזי הכאי אומדנא דרמב"מ
בפרק כל הנשבעין לקמן (דף מו.)
בגין שעתה ל' נשיה על גבו ויין
איליי דיוי וי' דהמ"ל ולעומד:

על פ' שנים ערים. חזר היה
ובמ"ד (פסוק קד י: ובסנהדרין ט:)
דאין צריך ההרמאה ואע"פ שיהי כחן
פירסום וכללו רוח ששה בחבורה
היה לא היה פסורו בשביל כך דדוקא
גבי גלות הוא פספטי' ליה צפ'
בחרת ליבמות (דף קי: וסג) משום
ומיתרי קרלי דכמיז ככה ומזין
יוסף עליו ימות אבל ממימת צ"ד
לא מופסד צה"י שדע דהא אמיין
(בסנהדרין טח:)
ומיהו מחלל ש' לרמות ולקוממה כגון
דמחיהו בתיא דששא ולא פריס'
ויקן צריך לאקוממה למחן דמוקי צפ'
אלו עורות (כחוטות ג:) לקרא בשוגג
ומהו גורמא ומקם מגלות ט:)

א' ט"ז תמוז ה'תש"א
 תמוז הוא חודש חורף
 רבוע המורחב דייקן לה צפון
 המזרח (דף יא: וס) דלא חישין
 דלמא במקום סוף נקב הוה וי"ל
 דמיירי בנזן דאיכא קמן חד טריפה
 וחד שלם דלרץ לידע איזה מהם הרג:
 ועדים

חטא מה דהק אינו
ממון אף כאן אינו
מון מתקין לה רבה
וכיחו שכן ואין ויש
קן חוקר ומדברים שלא
הם מפקדי הוה ליה
חטא אדרבה מביטוי
זאת מחטאת אלא
למילף שכן חטא
ה ועבריה אדרבה
שכן חטאת שירדה
ע"ע אומר י"היה כי
ז מאלה שהוא חייב
דור הא כיצד חבכו
מור איפק אנא ר"ע
אי ביניהו בין ר"א
משביע עדי קרקע
ין ו'ול' יוחנן דאמר
אפי' לר"א פטורין
לר"ע איכא עדיהו
אומר והוא עדי אר
ותקיימת בראיה בלא
ראיה הכתוב מדבר
ימא ר' יוסי הגלילי

תניא ר' אחא אומ
ם ונמצא גמל הרג
י ראי אית ליה דר'
משכחת לה כר"ש
ש בן שמש אחא
אחא שרץ אחר חבירו
וצאתי סוף בידו ודם
אמרת לו רשע מי
תה אבל מה אעשה
שהרי אמרה תורה
שלשה עדים יומת
עמך אמרו לא וזו
ש ומת אפ' תימא
כשלמא ידיעה בלא
א ראייה בלא ידיעה
לא בעי מידע אם
שראל הרג אם אדם
ש"מ קסבר רבי יוסי
פמור דאי ס"ד חייב
מי לא בעי מידע
עובד ההמונא קמיה
ידיד בפני פלוני ופלוני

כל אחת ואחת בפני
אינו מדבר אלא כתב
עשה בה נשים כאני
פפסולין בכשרים ואינו
ב"ד אינו דין שלא יהו
ממון מה לפקדון שכן
בנשבע ומויד כשונג
עשה בה מושבע כנע
(ח) תחטא תחטא לגוי

[illegible][illegible]

אלא אהם כתיב ב"ד. אפי' אחרים כנשבע עמנו
אין ואם כתיב בשבע לבנ
ועל. בשבע כתיב * תחננו
אין בחטא אכל שבעת
שכן חטא' בחטא' *
ישראל (וישראל). מיתן ה'.
תחטא מתחטא ויבטח
יוד אכל ביטוי כתיב בה
ועבדי. וקפרי. עדות
אין שבעת ויבטח מה
שבעת ביטוי. ועבדי.
אין שחיתן שבעות לשער
עיקרה להבא: חטא' *
ועבדי. מיתן ה' עדות
בטאט ועבול יוד

ומה לאספיק פקדון שהו
ידן קבוע ומוסרי עליו
בי יקרה (ו) ושלם עליו
שמחי יוסף עליו: אלאוי
לדני אלף חבצית
ממון גופה קאמר י
ויש מן שהו פטור:
הי יניחו חבצית ממון
ומחייב זהו ר"א: לר"א
השנה גזילה שממי ליה
דמחייב השנה על גזילה
לדיוה דרין לשנות
לשנות העדות: ולר"
משיב עדי קרקע פטור
וכן לשנות הפקדון
וכן שנות הפקדון (סס):
ועדי קנס. לר"א מחייב
הפקדון דשמעינן ליה [סס]
שנות הפקדון בריבוי
והכי את המהסר. והא
מכחות דת גזילה וזו
אלו שהם קנס דלא כר"א:
וס' בגליל. לחמר אין
ממן אלף חבצית ודעיה
ימות: לויס ליה דרבי
ומחייב בדמיי כגון גמל
בגמלים דמחייב ליה בלא

[illegible]

(א) וְנִשְׁתָּה לִּי כְּרִמְיוֹת עַל־
 (ב) וְנִקְחָן לִּי (ג) וְיָבִיב לִּי
 מִסְתַּדְּרִין לִּי: (ד) וְנִסְתַּחֲפֵהָ
 דְּכִי־פִי (ה) מִסְתַּדְּרִין לִּי:
 פִּי־לִּי (ו) וְיִדְרֹג לִּי
 וְנִסְמְדִירִי לְמַדְרִי, (ז) הֵא
 חֲפֹהֵהּ, בְּלִי־רִשִׁי (ח) כִּלִּי
 לְמַדְרִי, (ט) וְיִשֵּׁי־עֵינֵי
 יִנְחֹת עָקִי: (י) רִשִׁי אֱלֹהֵי
 מִשְׁיֵחַן מִשְׁחָן, כְּמוֹתֵי לִּי:
 רִשִׁי דְלִמְתָּהּ מִשְׁחָן, עֵינֵי פִי
 דִּי־אֱלֹהֵי מִסְתַּחֲהָ וְדִי־

תורה אור השלם

1. ונפש כי תחטא
שמימה קול אלה הוא
עד או ראיה או ידע אם
לאו ידעי נפשו ונאמר

ויקרא ה' א'
2. נפש כי תחטא ועמלה
מעל בי רכוש בעמיתו
בפקדון או בחשבונות די
או בזול או יקרא את
שמיתו ויזיקה א'
3. או נפש כי תשבע
לכסא בשפתיו לדבר
או להדיח כלל אשר
יבטא המדים כשבעת
ועולם מקצת דואר עד
ואשא לאחת אמאל:

ויקרא ה' ד'
4. והקה כי יאשא לאחת
מאלה ותודעה אשר
חטא עליה ויקרא ה'
5. על פי שנים ערים או
שלשה ערים וימת הנזה
לא ימות על פי עד
אחד:

בדרים ז'

ש"י ר"ה שבו תחשבו
ובי תחשבו ויחשבו תחשבו
לא לא קרי ש"י דלא
ילף תחשבת תחשבו
אם הו"ל ש"י אחרת
עלם להדריכך מיטרי וי"ל
אחרת כן טעמת תחשבת
ובם ח"ל ש"י אחרת
לחשבו דלא ילף חשבו
לחשבו וי"ל ש"י חשבו
כפשוטו דלא תלמידי
תחשבת חשבו ידועה
יזה לקדוין ש"י כפשוטו
כחש תחשבת ויחשבת
תחשבת תחשבת
לדקוין ודכ"ש ש"י ע"כ

דמיא צב
כנגד לחוץ
דלחין צב
משכחם
כגון הא
ליה צדיק
צדיק ש

הרגו: אל
משכחם
ואינו יודע
מקהיד על
כספר ר'
נפשה היא
יוסי הגלילי
בעדותה
וראיה כלל
עדי קנס ד
נתי דיד
נכרית ב
דבר יתו

עדי קנס פטור. דא ס'ד
לך בפני מלתי ומלתי

ועדים
זאת לה. מי לא בעי ידע אי

לא ראייה בלא ידיעה היכי מש

ידיעה בלא ראייה משכחת לה

חייב בשלם